

NEM JOGERŐS !!!

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Gyorskocsi u. 52.

33.M.1356/2006/2006/6.

A Magyar Köztársaság nevében !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság dr. Oláh Tamás jogász, Független Rendőr Szakszervezet KKI Jogsegélyszolgálat (1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt ***M. A. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság*** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) ***alperes ellen pótszabadság kiadása iránt*** indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetének helyt ad, alperes köteles 2004., 2005., 2006. évekre járó 7 nap, összesen 21 nap pótszabadságot kiadni felperes részére. Továbbá az ezt követő évekre is a gyermekek korára és számára is figyelemmel arányosan, amennyiben a másik szülő az adott tárgyévben a pótszabadságot nem veszi igénybe.

A felek költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Bíróságnak címezve, a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál kell benyújtani 3 példányban.

I n d o k o l á s :

A bíróság a felperes keresete, alperes ellenkérelme, a felek meghallgatása, a bekért, becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Felperes a BRFK ... kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály állományában körzeti megbízottként teljesít szolgálatot.

Keresetében három gyermeke után 2004. január 1-től kezdődően járó „naptári évenként 7 nap pótszabadság” iránti jogosultsága megállapítását kérte.

Felperes az 1996. évi XLIII. tv. (Hszt.) 91. §-ára alapítottan pótszabadságot kívánt igénybe venni három 16 évesnél fiatalabb gyermeke után. Alperes ezt megtagadta.

Felperes szolgálati panaszt terjesztett elő, melynek állományilletékes parancsnoka 2005. október 18-án kelt 158-60/219/2005. számú határozatával nem adott helyt, illetve Budapest Rendőrfőkapitánya 2006. január 15-én kelt 113-32/248/2005. számú határozatával elutasította.

A Hszt. 91. § (1) bekezdése szerint a szülők döntése alapján azt a hivatásos állományú szülőt, aki 16 évesnél fiatalabb gyermeket nevel, vagy 16 évesnél fiatalabb gyermekét egyedül nevelő hivatásos állományú szülőt a „c. pont alapján három vagy több gyermek után évente 7 munkanap” pótszabadság illeti meg.

A rendelkezés 2004. január 1-től hatályos.

A munkáltató arra hivatkozva találta megalapozatlannak az igényt, hogy a „szülők döntése alapján” meghatározás azt jelenti, hogy a pótszabadság iránti igényt csak a gyermekek nevelésében nagyobb szerepet vállaló szülő érvényesítheti. A jogosultság feltétele a munkáltató szerint, hogy mindkét szülő foglalkoztatási jogviszonyban álljon.

Felperes szerint ez a hivatkozás téves és jogszabályi alapot is nélkülöz.

Amire alperes hivatkozik, az a közalkalmazottak és köztisztviselők vonatkozásában valós, de a Hszt-ben foglaltak szerint nem.

Az Mt. 132. § (2) bekezdése szerint a szülők döntése alapján a gyermek nevelésében nagyobb szerepet vállaló munkavállalót illeti meg a pótszabadság, viszont a Hszt. tárgybeli rendelkezései között ismeretlen azon feltétel, hogy a gyermeke nevelésében nagyobb szerepet vállaló személyt illeti meg a pótszabadság.

Felperes szerint ez egyébként is nehezen mérhető dolog, a jogalkotó szándéka szerint csak az egyik szülő jogosult a pótszabadság igénybevételére.

Álláspontja szerint a Hszt-ben foglaltak szerint pusztán arra van szükség, hogy a hivatásos állomány tagja mellett a másik szülő is nyilatkozatot tegyen, mely szerint a másik szülő kifejezésre juttatja, hogy nem vesz igénybe ezen a címen pótszabadságot.

Egyetlen foglalkoztatási jogviszonyt szabályozó jogszabály sem szabja a pótszabadságra való jogosultság feltételül, hogy a másik szülőnek olyan jogviszonyban kellene állnia, mely alapján a másik szülő is jogosult lenne a pótszabadságra.

Kérte mindezek alapján a neki járó 21 nap pótszabadság megállapítását és a jövőbeli ez irányú rendelkezést is.

Alperes kérte a kereset elutasítását, hivatkozott arra, hogy a „szülők közös döntése” kitételből levezethető, hogy a pótszabadságra jogosultság mindkét szülő tekintetében fennáll, de csak egyikük érvényesítheti azt. Az érvényesítés alperes szerint a másik szülő általi nyilatkozattétel, illetve az azzal megegyező munkáltatói igazolás formájában nyilvánul meg. Ebből következteti, hogy a jogosultság foglalkoztatási jogviszonyon alapul, ezért foglalkoztatási jogviszonyát átmenetileg szüneteltető szülő pótszabadság igénybe vételére nem jogosult, így e miatt azt a másik szülő sem érvényesítheti.

Felperes házastársának foglalkoztatási jogviszonya GYES igénybevétele miatt szünetelt, így pótszabadság igénybevételére nem volt jogosult.

Felperes keresete megalapozott.

Megállapítást nyert, hogy alperes az általa hozott határozatban más érvekre hivatkozott, mint amire az érdemi ellenkérelemben.

A panasz beadvánnyal kapcsolatosan a szülői döntésre hivatkozik, arra, hogy az a szülő veheti igénybe a pótszabadságot, aki nagyobb szerepet vállal a gyermek ellátásában, felügyeletében. Az ellenkérelemben már arra történik elsődlegesen utalás, hogy minkét szülőnek olyan jogviszonyban kell állnia, mely lehetővé teszi a pótszabadság igénybe vételét és a két szülő közül valamelyik azt igénybe veszi.

A bíróság álláspontja szerint nem bír jelentőséggel az, hogy mindkét szülő olyan jogviszonyban álljon, mely lehetővé teszi a pótszabadság igénybe vételét.

Alapvető, hogy tárgyévben csak egyik szülő vegye igénybe a pótszabadságot és ennek a feltételnek felperes megfelelt, továbbá, három 16 éven aluli gyermekről gondoskodik a családban.

Az, hogy felperes felesége 2004-ben GYES-en volt, 2005-ben részben GYES-en, részben főállású anyaként, 2006-os évben főállású anyaként volt a gyermekeik mellett, nem befolyásolja, hogy felperes igénybe vehesse a pótszabadságot, mivel felesége az érintett években pótszabadságot nem vett igénybe.

A szülők döntése alapján bármelyik fél jogosult igénybe venni a 16 évesnél fiatalabb gyermek után járó pótszabadságot.

Abban az esetben, ha a házastárs GYES, GYED ellátásban részesül, vagy főállású anya, ez nincs összefüggésben a pótszabadság kiadásával. A munkavállalót nyilatkozattételi kötelezettség terheli ezen esetekben is.

Amennyiben az egyik szülőnek nincs lehetősége a tárgyévben a pótszabadság igénybe vételére, akkor a másik szülő döntésük alapján jogosulttá válik a pótszabadságra, nyilatkozatukban ezt rögzíteni kell.

Mindezek alapján megállapítást nyert, hogy felperes jogosult a pótszabadságra visszamenőleg és a bíróság az ezt követő éveket illetően is rendelkezett kérelmére, a megkívánt feltételek fennállása esetén.

A bíróság mindezekre figyelemmel hozta meg döntését, perköltséget a felek nyilatkozataik alapján maguk viselik.

Az ítélet ellen a fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. §-a biztosítja, a másodfokon eljáró bíróság illetékességét a Pp. 358. §-a mondja ki.

Budapest, 2006. július 14.

dr. Battay Annamária s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Péczy Zoltán és Baranya István
ülők helyett is